

Ročník 1972

# Sbírka zákonů

## Československá socialistická republika

ČESKÁ  
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ  
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 13

Vydána dne 29. června 1972

Cena

### Obsah:

33. Vyhláška Státní plánovací komise o projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu
34. Vyhláška ministerstva financí Slovenské socialistické republiky, kterou se mění vyhláška ministerstva financí č. 25/1964 Sb., k provedení zákona o notářských poplatcích
35. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky o ochraně vod před znečišťováním ropnými látkami
36. Vyhláška ministerstva financí České socialistické republiky o místním poplatku ze psů
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

### 33

#### VYHLÁŠKA

Státní plánovací komise

ze dne 14. června 1972

**o projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu**

Státní plánovací komise po projednání s Českou plánovací komisí a Slovenskou plánovací komisí stanoví podle § 17 odst. 1 písm. e) a odst. 4 zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování:

#### ČÁST PRVNÍ

**Úvodní a společná ustanovení**

**Úvodní ustanovení**

#### § 1

(1) Tato vyhláška upravuje postupy ústředních orgánů, orgánů středního článku řízení a organizací<sup>1)</sup> při projednávání dodavatelsko-odběratel-

ských vztahů v plánovacím procesu [dále jen „dodavatelsko-odběratelské vztahy“), zejména v období přípravy prováděcích státních a hospodářských plánů, včetně zvláštní části státních plánů,<sup>2)</sup> současně stanoví způsob vydávání plánovacích aktů a uplatňování bilančních gesčí a podrobněji upravuje dodavatelsko-odběratelské vztahy na úsecích dodávek

- a) pro investiční výstavbu,
- b) pro vývoz a z dovozu,
- c) pro vnitřní obchod,
- d) ostatních, zejména dodávek pro výrobu, kompletaci a údržbu.

<sup>1)</sup> Rozumějí se orgány a organizace ve smyslu § 2 odst. 2 a 3 zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování.

<sup>2)</sup> Rozumí se zvláštní část státních plánů — obrana a bezpečnost ve smyslu usnesení předsednictva vlády ČSSR č. 226 ze dne 15. července 1971.

(2) Dodavatelsko-odběratelské vztahy se projednávají plynule tak, aby zabezpečily zejména

- a) vnitřní soulad hmotných proporcí prováděcích plánů v návaznosti na hlavní směry, cíle a úkoly pětiletých plánů, a to na základě směrnic pro přípravu prováděcích plánů (dále jen „směrnice“),
- b) realizaci úkolů plánu dodávkami surovin, materiálů, výrobků, prací a služeb (dále jen „výrobky“),
- c) včasné odhalení a řešení případného nesouladu mezi uplatňovanými potřebami národního hospodářství a zdroji,
- d) vytváření předpokladů pro dlouhodobou stabilizaci vztahů mezi dodavateli a odběrateli.

(3) Přípravou pro projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů jsou předběžná jednání (výměna informací) o směrech dalšího formování potřeb národního hospodářství a zdrojů a s tím spojeného formování dodavatelsko-odběratelských vztahů na jednotlivých stupních řízení s ohledem na potřeby přípravy plánů.

(4) Projednáváním dodavatelsko-odběratelských vztahů podle této vyhlášky se rozumějí jednání o nich, směřující k zabezpečení potřeb národního hospodářství zdroji v prováděcích státních a hospodářských plánech, zejména jednání po vydání směrnic.<sup>3)</sup>

(5) Ústřední orgány a orgány středního článku řízení (dále jen „orgány hospodářského řízení“) jsou povinny organizovat ve vzájemné součinnosti projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů<sup>4)</sup> tak, aby výsledky mohly být zapracovány do prováděcích hospodářských plánů na všech stupních řízení. Dále jsou povinny se zřetelem ke specifickým podmínkám hospodářských odvětví a úseků, které řídí, sledovat a analyzovat vývoj dodavatelsko-odběratelských vztahů, zejména s ohledem na zabezpečení úkolů prováděcích státních plánů a řešení rozporů, popř. navrhnout způsob jejich řešení příslušným orgánům (§ 3 odst. 4 a 5).

## § 2

(1) Dodavatelské a odběratelské organizace a orgány hospodářského řízení jsou povinny při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů vycházet především ze směrnic a rozpisu prováděcích státních plánů. Projednávají-li se tyto vztahy po uzavření smluv o přípravě dodávek, popřípadě až po uzavření hospodářských smluv o dodávkách, vychází se též z těchto smluv

(2) Dodavatelské organizace a orgány hospodářského řízení jsou povinny využívat všech možností komplexní socialistické racionalizace, zamě-

řené na zvýšení dodávkové pohotovosti (dodavatelské zásoby apod.) a kvality dodávek; jsou povinny včas informovat své odběratele o svých záměrech v rozvoji výrobních a odbytových programů a podle potřeb je s hlavními odběrateli konzultovat.<sup>5)</sup>

(3) Dodavatelské organizace a orgány hospodářského řízení jsou oprávněny vyžadovat od příslušných partnerských odběratelských organizací a orgánů hospodářského řízení spolupráci při řešení problémů materiálně technického zásobování a dodavatelsko-odběratelských vztahů (informace o vývoji a cyklech spotřeby, spotřebitelských zásob atd.); nemohou však ve své pravomoci zavádět požadavkový systém (požadavkové řízení)

(4) Odběratelské organizace a orgány hospodářského řízení jsou povinny své potřeby uplatňovat tak, aby včas a racionálně zabezpečily stanovené, popřípadě připravované úkoly prováděcích státních a hospodářských plánů. Jsou povinny dodržovat vyhlášené normy a standardy, využívat možnosti komplexní socialistické racionalizace ke snižování měrné spotřeby výrobků, udržovat pouze nezbytné spotřebitelské zásoby a neprodleně informovat své dodavatele o závažných změnách svých potřeb v množství, sortimentu i čase.

(6) Odběratelské organizace a orgány hospodářského řízení jsou oprávněny vyžadovat od příslušných partnerských dodavatelských organizací a orgánů hospodářského řízení spolupráci při řešení svých odběratelských problémů (např. poradenské a podobné obchodně technické služby).

## § 3

(1) Dodavatelsko-odběratelské vztahy se projednávají v hloubce a struktuře diferencované podle podmínek jednotlivých hospodářských odvětví a úseků (technologická povaha výrobků, směry jejich užití a okruhy spotřebitelů, organizace odbytových cest, rozhodovací stupně atd.).

(2) Jde-li o výrobky, u kterých vláda ČSSR stanovila bilančního gestora, projednávají dodavatelsko-odběratelské vztahy odběratelské, popřípadě dodavatelské orgány středního článku řízení<sup>6)</sup> s příslušným bilančním gestorem. Ve spojitosti s tím probíhají i potřebná jednání po dodavatelské i odběratelské linii. Je-li bilančním gestorem ústřední orgán, jedná s ním ústřední orgány odběratelů, popřípadě dodavatelů; v návaznosti na to probíhají jednání na nižších stupních řízení.

(3) O výsledcích projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů se pořizují protokoly, není-li dále stanoveno jinak. Protokoly musí obsahovat nejméně údaje umožňující zpracování příslušných

<sup>3)</sup> Předpisy upravující uzavírání hospodářských smluv nejsou touto vyhláškou dotčeny

<sup>4)</sup> Viz ustanovení § 30 a 34 hospodářského zákoníku a § 19 a 20 zákona o národohospodářském plánování,

<sup>5)</sup> Viz též postupy podle § 119 odst. 2, při změnách a převedech výrobních programů též postupy podle § 51 a násl. hospodářského zákoníku.

<sup>6)</sup> U vývozu organizace zahraničního obchodu.

částí návrhů hospodářských plánů a rozbor případných rozporů spolu s návrhy na jejich řešení.

(<sup>4</sup>) Rozpory vzniklé při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů mezi organizacemi, které se nepodaří odstranit běžným jednáním, popřípadě zvláštními postupy stanovenými nadřízenými orgány, mohou být předloženy k rozhodnutí orgánům středního článku řízení za předpokladu, že o nich předtím bezúspěšně jednaly statutární orgány<sup>7)</sup> těchto organizací. Ústředním orgánům mohou být rozpory předloženy k rozhodnutí za předpokladu, že se týkají zabezpečení připravovaných úkolů prováděcích státních plánů a že o nich předtím bezúspěšně jednaly statutární orgány středního článku řízení. Ústřední orgány mohou stanovit další případy, v nichž jim mají být rozpory předloženy. Rozpory předkládané k rozhodnutí nadřízeným orgánům musí být doloženy protokoly

(<sup>2</sup>) Zprávy o výsledcích projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů spolu se závěry, včetně návrhů na řešení případných rozporů, předávají

- organizace nadřízeným orgánům ve stanovených lhůtách,<sup>8)</sup> nestanoví-li nadřízené ústřední orgány ve vzájemné dohodě lhůty kratší; zprávy a protokoly musí být podepsány statutárními orgány;
- ústřední orgány plánovacím komisím ve stanovených lhůtách; j zprávy a protokoly musí být podepsány vedoucími ústředních orgánů nebo jejich náměstky

Zprávy musí obsahovat zejména komplexní zhodnocení a rozbor rozporů v dodavatelsko-odběratelských vztazích, které se nepodařilo odstranit ani jednáním ústředních orgánů podle odstavce 4 a které se týkají zabezpečení připravovaných úkolů prováděcích státních plánů.

(<sup>6</sup>) Tento postup platí obdobně pro závazné úkoly výroby a dodávek zvláštní částí státních plánů — obrana a bezpečnost.

#### § 4

Organizace a orgány hospodářského řízení jsou povinny vyvinout veškeré úsilí o zabezpečení všech dodávek potřebných ke splnění stanovených, popřípadě připravovaných úkolů plánů, zejména úkolů prováděcích státních plánů. Zanedbají-li řádné projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů podle této vyhlášky, popřípadě jiných právních předpisů, má se za to, že k případnému nesplnění úkolů v důsledku nezajištění potřebných dodávek došlo jejich zaviněním.<sup>9)</sup>

<sup>7)</sup> § 21 hospodářského zákoníku.

<sup>8)</sup> Zpravidla usneseními vlády ČSSR a vlád republik ke směrnicím.

<sup>9)</sup> Viz ustanovení § 29 odst. 2 zákona o národohospodářském plánování.

<sup>10)</sup> § 270 hospodářského zákoníku.

<sup>11)</sup> Viz též ustanovení § 27 a 28 zákona o národohospodářském plánování.

#### § 5

Objednávky (poptávky) musí být označeny tak, aby z nich byla patrna důležitost a naléhavost potřeby odběratele. Jde-li o dodávky určené pro zabezpečení připravovaných, popřípadě stanovených úkolů prováděcích státních plánů, musí být tato skutečnost v objednávce uvedena spolu s bližší charakteristikou úkolu.

#### § 6

(1) Úkoly plánu v dodavatelsko-odběratelských vztazích ukládají orgány hospodářského řízení

- a) formou rozpisu úkolů prováděcích státních plánů; za tento rozpis se považují též jmenovitě uložené úkoly dodávek souborů strojů a zařízení nebo dodávek stavebních částí;<sup>10)</sup>
- b) formou uložení úkolů svých prováděcích hospodářských plánů, popřípadě rozpisem úkolů prováděcích hospodářských plánů uložených nadřízeným orgánem hospodářského řízení;
- c) ve výjimečných případech po rozpisu prováděcích státních a hospodářských plánů stanovením nových úkolů nebo změnou úkolů do-  
sazadních.<sup>11)</sup>

(2) Po rozpisu prováděcích státních a hospodářských plánů příslušné dodavatelské a odběratelské orgány hospodářského řízení a organizace dokončí jednání o dodavatelsko-odběratelských vztazích; projednají zejména úpravy dodavatelsko-odběratelských vztahů vyplývající z potřeb zabezpečení prováděcích státních plánů.

#### Plánovací akty

#### § 7

(1) Plánovací akty se vydávají v případech uvedených v § 115 odst. 2 hospodářského zákoníku, jde-li o úkoly prováděcího státního plánu podle § 24 odst. 1 zákona o národohospodářském plánování, a to podle konkrétních podmínek a potřeb zabezpečení těchto úkolů. Na úkoly směrnic se plánovací akty nevydávají.

(2) Plánovacími akty jsou za podmínek dále stanovených

- a) rozpisy úkolů prováděcích státních plánů provedené na dodavatele příslušnými orgány hospodářského řízení;
- b) v případech, kdy je zřízena bilanční gesce, rozpisy na dodavatele a odběratele provedené bilančním gestorem na základě rozpisu plánů rozdělení stanovených prováděcími státními plány

[3] Plánovací akt musí stanovit předmět a čas (období) plnění dodávky, a to v hloubce nomenklatury výrobků prováděcích státních plánů, s výjimkou ustanovení odstavce 4, a označit jejího odběratele po dohodě s jeho nadřízeným orgánem, pokud již z předmětu plnění nevyplývá jednoznačně, která organizace je odběratelem. U rozpisu úkolů dodávek souborů strojů a zařízení nebo dodávek stavebních částí se předmět vymezuje v návaznosti na souhrnné projektové řešení.

[4] U úkolů prováděcího státního plánu stanovených shodně dodavatelským a odběratelským ústředním orgánům v souhrnném hodnotovém vyjádření, u nichž je zároveň uložena povinnost shodného rozpisu na dodavatelské a odběratelské orgány středního článku řízení a organizace, upraví uplatňování plánovacích aktů zvláštní opatření.

### § 8

[1] Orgány hospodářského řízení vydávají plánovací akty pro podřízené dodavatelské organizace

- a) jako součást rozpisu prováděcích státních plánů,
- b) po rozpisu prováděcích státních plánů (v průběhu jejich realizace), jsou-li pro to důležité důvody. V těchto případech musí být doklad o tom vydaný výslovně označen jako plánovací akt.

[2] Pro změny nebo zrušení plánovacích aktů platí obdobné podmínky a postup jako při jejich vydávání.<sup>12)</sup>

### § 9

[1] Rozpis úkolu prováděcího státního plánu, z něhož sice vyplývá pro dodavatele dodávková povinnost vůči určitému odběrateli, který však nemá náležitosti podle § 7 odst. 3 a 4, není plánovacím aktem; osvědčuje však, že jde o zabezpečení potřeb, které jsou ve státním plánu uvedeny jako přednostní.<sup>13)</sup>

[2] Úkol prováděcího hospodářského plánu, jímž příslušný orgán hospodářského řízení uloží dodavateli dodávkovou povinnost vůči určitému odběrateli s vymezením předmětu a času plnění dodávky, není plánovacím aktem; je však opatřením podle § 118 hospodářského zákoníku.

### § 10

Orgány hospodářského řízení, popřípadě bilanční gestoři, informují oprávněné odběratele o vydání plánovacích aktů podle § 8 a provedení rozpisů nebo uložení úkolů podle § 9, není-li již informovanost odběratelů zabezpečena rozpisem plánu.

## Bilanční gesce

### § 11

[1] Bilanční gesce u výrobků se rozumí soustředění činností spojených s průzkumem, rozbořem, ověřováním a aktivním ovlivňováním potřeb národního hospodářství a jejich optimálním zabezpečením zdroji z tuzemské výroby a z dovozu, zpravidla na jednom místě v celé ČSSR. Tímto místem je zpravidla orgán středního článku řízení (oborové nebo generální ředitelství).

[2] Bilanční gesce se uplatňuje u vybraných výrobků, jejichž hmotné bilance a plány rozdělení jsou stanoveny jako závazné prováděcími státními plány.

[3] Funkci bilančního gestora může též vykonávat

- a) ústřední orgán, je-li to z hlediska specifických podmínek nezbytné,
- b) organizace, jde-li o produkci, na jejíž výrobě se rozhodujícím způsobem podílí a má i ostatní předpoklady,
- c) společný orgán organizací zúčastněných na gesce.

### § 12

[1] Bilanční gesce je nástrojem zvláště intenzivní a kvalifikované spolupráce bilančního gestora s organizacemi na gesce zúčastněnými. Cílem bilanční gesce je optimálně zabezpečit uspokojení odůvodněných potřeb národního hospodářství, především potřeb označených v prováděcích státních plánech a právních předpisech jako přednostní, dodávkami výrobků v náležitém množství, sortimentu, jakosti a čase. K dosažení tohoto cíle jsou bilanční gestor a na gesce zúčastněné organizace povinny usilovat především o zvýšení efektivnosti využití dané zdrojové základny pomocí racionalizačních opatření.

[2] Zřízením bilanční gesce nejsou dotčeny platné vztahy organizační nadřízenosti a podřízenosti. Úkoly plánu se ukládají po organizační linii. Bilanční gestor nemá příkazovací právo vůči organizacím, které mu nejsou organizačně podřízeny; je však oprávněn požadovat řešení vyskytujících se problémů.

[3] Hlavním úkolem bilančního gestora je organizování dodavatelsko-odběratelských vztahů a propojení dodavatelů a odběratelů, především z hlediska sortimentní skladby dodávek, a to podle hmotných bilancí a plánů rozdělení schválených v prováděcích státních plánech a podle jejich rozpisu.

[4] Formy a způsob provádění bilanční gesce musí odpovídat specifickým podmínkám jednotlivých případů a určují se smlouvou, kterou bilanční

<sup>12)</sup> Viz též ustanovení § 27 a 28 zákona o národohospodářském plánování a § 125 hospodářského zákoníku.

<sup>13)</sup> Viz ustanovení § 119 odst. 3 hospodářského zákoníku.

gestor a organizace na gesci zúčastněné spolu uzavřou podle platných předpisů. Uzavření takové smlouvy mohou příslušné orgány podle potřeby nařídít.<sup>14)</sup> Smlouvou se především vymezí rozsah a způsob spolupráce bilančního gestora s organizacemi na gesci zúčastněnými

- při provádění průzkumu, rozboru, ověřování a aktivním ovlivňování potřeb národního hospodářství,
- při zabezpečování uspokojení potřeb národního hospodářství zdroji z tuzemské výroby a z dovozu, a to jak opatřeními, která jsou jednotliví partneři povinni provést ve své pravomoci, tak opatřeními, která doporučí příslušným nadřazeným orgánům a spotřebitelům,
- při zpracování konkrétní zakázkové náplně (objednávek), jejím zabezpečování ve výrobě a dovozem a při jednáních se spotřebiteli a dodavateli s tím spojených,
- při rozpisu prováděcími státními plány stanovených závazných hmotných bilancí a plánů rozdělení na zúčastněné dodavatele a odběratele, jakož i při konkrétním rozhodování o využití prostředků na dovoz. Smluvně vymezený rozsah a způsob spolupráce musí přitom vycházet ze způsobu provedení rozpisu závazných hmotných bilancí a plánů rozdělení.

[<sup>5)</sup> Bilanční gestor je povinen a oprávněn vyžadovat aktivní spolupráci hlavních odběratelů, zejména při ověřování národohospodářské efektivity rozsahu, sortimentní skladby, kvality a času jimi požadovaných dodávek, jakož i jejich odběratelských zásob. Toto ustanovení se netýká odběratelů, jejichž ústřední orgány jsou v jednotlivých metodických pokynech zvlášť označeny.<sup>15)</sup>

## ČÁST DRUHÁ

### Dodávky pro investiční výstavbu

#### § 13

[<sup>1)</sup> Projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v investiční výstavbě se zaměřuje především na jejich soustavné a postupné vyjasnění při zabezpečování přípravy a realizace staveb. Přitom se postupuje diferencovaně, s ohledem na konkrétní stupeň připravenosti nebo rozestavěnosti jednotlivých

vých akcí. Z tohoto hlediska se projednávání zaměří

- a) u staveb ve stadiu prací na projektovém úkolu, na zpřesnění požadavků pro plán rozvoje vědy a techniky, popřípadě na dovoz licencí, dodávek a prací;<sup>16)</sup>
- b) u staveb ve stadiu schváleného projektového úkolu na zajištění aktivní spolupráce v úvahu přicházejících vyšších dodavatelů na projektové a organizační příprave stavby, na vyjasnění budoucího dodavatelského systému a na projednání objemů projektových prací;<sup>17)</sup>
- c) u staveb plánovaných k zahájení, u nichž bylo zpracováno souhrnné projektové řešení, na zabezpečení hmotných dodávek pro provozní soubory a objekty na celé období výstavby a na celý rozsah staveb; u staveb podle odstavce 3a) se tento rozsah potvrdí v režimech staveb;<sup>18)</sup>
- d) u staveb rozestavěných a zahajovaných na ověření postupu výstavby s ohledem na jejich dodávkové zabezpečení a na včasnou přípravu a provedení dílčích úprav dodavatelsko-odběratelských vztahů, které z toho vyplývají.

[<sup>2)</sup> U staveb, stanovených jako úkoly státního plánu k zahájení v dalších letech, určí dodavatelské ústřední orgány hospodářského řízení na základě zpracovaného projektového úkolu na žádost investorských ústředních orgánů hospodářského řízení do jednoho měsíce v úvahu přicházející budoucí dodavatele; současně určí rozsah, ve kterém mají tyto dodavatele povinnost zabezpečovat přípravu staveb.

V úvahu přicházející budoucí dodavatelé se však neurčují v případech, kdy mají být rozhodující dodávky strojů a zařízení zabezpečeny dovozem, a v případech předpokládaných kusových dodávek.

Dodavatelské ústřední orgány mohou v průběhu prací na souhrnném projektovém řešení změnit dodavatelskou organizaci nebo navrhnout odůvodněnou změnu dodavatelského systému. Za odůvodněnou změnu dodavatelského systému se považuje též případ, kdy se v průběhu dalších prací prokáže, že dodávky rozhodujících strojů a zařízení, původně uvažované k dodání z tuzemska, musí být zabezpečeny dovozem.

<sup>14)</sup> § 360a odst. 3 hospodářského zákoníku.

<sup>15)</sup> Symbol „OB“ v příloze D jednotných metodických pokynů pro vypracování návrhů prováděcích plánů na rok 1973 a další léta 5. pětiletého plánu.

<sup>16)</sup> Dodávkami a pracemi v § 13 a 14 se rozumí dodávky stavebních prací a dodávky strojů a zařízení (včetně montáží) ve smyslu jednotných metodických pokynů.

<sup>17)</sup> Uzavírání smluv o přípravě dodávek podle § 116 a smluv o spolupráci na projektové a organizační přípravě stavby podle § 280 hospodářského zákoníku.

<sup>18)</sup> Viz též smlouvy uzavírané k provedení investiční výstavby podle hospodářského zákoníku: § 299 — smlouva o dodávce stavebních prací a stavební části; § 301 — smlouva o dodávce souboru strojů a zařízení; § 311 — smlouva o dodávce smontovaných strojů, zařízení a konstrukcí; § 315 — smlouva o dodávce montáže; viz též § 282, odst. 3.

[3] Dodávky a práce pro stavby projednají investorské organizace s dodavatelskými organizacemi v tomto pořadí:

a) úkoly státního plánu

- stavby stanovené jako závazné úkoly (po investorské i dodavatelské linii) a stavby stanovené jako závazné úkoly zvláštní části státního plánu — obrana a bezpečnost,
- komplexní bytová výstavba;

b) stavby prováděné v rámci závazných objemů stavebních prací v oblastech soustředěné výstavby, stanovených státním plánem, pokud již nebyly projednány podle písmene a);

c) ostatní stavby

- rozestavěné,
- zahajované, a to v pořadí: jmenovitě uložené vládami investorským ústředním orgánům k zabezpečení,<sup>19)</sup> centrálně posuzované, stavby zvláštní části státního plánu, nejsou-li zahrnuty v písmenu a), jiné stavby

[4] Při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů platí též příslušná ustanovení jednotných metodických pokynů a dále:

- a) u staveb stanovených jako závazné úkoly státního plánu, s výjimkou komplexní bytové výstavby, Směrnice č. 1 federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 10. února 1971 o režimech staveb;
- b) u všech staveb komplexní bytové výstavby
  - na území ČSR Pokyny č. 2 federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj ze dne 31. srpna 1971 pro zpracování režimů a realizačních programů komplexní bytové výstavby,
  - na území SSR Směrnice ministerstva výstavby a techniky SSR ze dne 1. července 1970 pro vypracování režimů komplexní bytové výstavby a podmiňujících investic.

### § 14

[1] Na základě rozpisu směrnice jsou investorské a dodavatelské organizace povinny podrobně projednat, popřípadě zpřesnit

- a) u staveb podle § 13 odst. 1 písm. b) rozsah spolupráce na projektové a organizační přípravě stavby a budoucí dodavatelský systém;<sup>20)</sup>
- b) u staveb podle § 13 odst. 1 písm. c) a d) roční objemy dodávek a prací pro stavby a objemy dodávek strojů a zařízení nezahrnutých do

rozpočtů staveb, a to v hloubce a struktuře odpovídající příslušným formulářům jednotných metodických pokynů;<sup>21)</sup> jsou přitom povinny respektovat:

- limity stanovené směrnici,
- lhůty dokončení stavby a získání kapacity stanovené státním plánem, zejména u staveb stanovených jako závazný úkol,
- uzavřené smluvní vztahy

[2] Protokoly o výsledcích projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů u staveb stanovených jako závazné úkoly prováděcího státního plánu se pořizují alespoň v rozsahu ukazatelů uvedených v příslušných formulářích jednotných metodických pokynů,<sup>22)</sup> a to pro každou jednotlivou stavbu. Nedojde-li k dohodě o objemu dodávek, musí být rozpor v protokole podrobně objasněn, a to se stanovisky odběratele i dodavatele a s návrhy na jeho řešení. Protokoly předkládané nadřízeným orgánům vždy po dodavatelské i odběratelské linii budou obsahovat v příloze potřebný souhrn v ukazatelích příslušných formulářů jednotných metodických pokynů.

V případech, kdy půjde výjimečně o zabezpečování hmotných dodávek pro stavby, u nichž není schváleno souhrnné projektové řešení, se v protokole uvedou i podklady z jakých se při projednávání dodávek vycházelo. U staveb podle § 13 odst. 1 písm. a) se uvede pouze informace o stavu zabezpečení spolupráce na projektové a organizační přípravě stavby a budoucího dodavatelského systému.

[3] V protokolech o jednání na úrovni ústředních orgánů musí být potvrzeny roční objemy dodávek a prací pro stavby stanovené jako závazné úkoly prováděcího státního plánu, a to v návaznosti na uzavřené režimy

[4] U ostatních staveb projednají jejich zajištění investorské a dodavatelské organizace. Výsledky jednání u staveb nad 1,5 mil. Kčs se uvedou na příslušných formulářích jednotných metodických pokynů.<sup>23)</sup> Zúčastněné ústřední orgány se přitom mohou dohodnout, že i ve vybraných případech těchto staveb budou podřízené orgány hospodářského řízení a organizace pořizovat protokoly podle předchozích ustanovení.

## ČÁST TŘETÍ

### Dodávky pro vývoz a z dovozu

#### § 15

[1] Jednání o dodavatelsko-odběratelských vztazích jsou zaměřena především na vyjasnění

<sup>19)</sup> Zejména čistírny odpadních vod, stavby podmiňující komplexní bytovou výstavbu, stavby zabezpečující státní racionalizační programy.

<sup>20)</sup> § 318 hospodářského zákoníku.

<sup>21)</sup> Zejména formuláře Pv-2, Pv-7, IV-6, IV-7, IV-8, IV-9, MTZ-1, S-2, ZO-4a.

<sup>22)</sup> U strojů a zařízení vč. montáží form. Pv-7 (pro protokoly se použije přímo formulář), u stavebních prací form. S-2; dále form. IV-6, IV-7, IV-8, IV-9 a ZO-4a.

základních proporcí dodavatelsko-odběratelských vztahů,<sup>23)</sup> na zajištění závazků z dlouhodobých obchodních dohod a jiných mezistátních dohod a na hlubší konkretizaci vztahů při dodávkách výrobků, zejména výrobků s delšími výrobními a dodávkovými cykly s ohledem na zajištění úkolů pětiletých plánů.

[2] V období přípravy směrnic probíhají běžná jednání o dodavatelsko-odběratelských vztazích mezi organizacemi zahraničního obchodu<sup>24)</sup> a tuzemskými dodavatelskými a odběratelskými organizacemi; podle potřeby se vedou tato jednání i na úrovni orgánů středního článku řízení, popřípadě též na úrovni ústředních orgánů.

[3] Na základě rozpisu směrnic, který federální ministerstvo zahraničního obchodu provede na organizace zahraničního obchodu a dodavatelské a odběratelské ústřední orgány po organizační linii na podřízené orgány a organizace, projednají organizace zahraničního obchodu s tuzemskými dodavatelskými a odběratelskými organizacemi, popřípadě s orgány středního článku řízení, dodavatelsko-odběratelské vztahy v hloubce a struktuře navazující přiměřeně na příslušné formuláře jednotných metodických pokynů.

[4] Projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů podle odstavce 3 bude zaměřeno na zabezpečení směrnic a úkolů, na nichž se federální ministerstvo zahraničního obchodu dohodne s příslušnými ústředními orgány; zvláštní pozornost se věnuje zajištění závazků vyplývajících z dlouhodobých obchodních dohod a jiných mezistátních dohod, včetně závazků týkajících se specializace a kooperace a ostatních hospodářských závazků vůči zahraničí. Současně se projednají i další důležité otázky dodavatelsko-odběratelských vztahů, jako vyjasnění požadavků na nové druhy zboží a obměn sortimentu, zlepšení adjustace apod.

#### § 16

[1] Protokoly o výsledcích projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů na úseku vývozu pořizují organizace zahraničního obchodu zpravidla s dodavatelskými orgány středního článku řízení, a to na základě výsledků jednání vedených s tuzemskými dodavatelskými organizacemi.<sup>25)</sup>

[2] Protokoly o výsledcích projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů na úseku dovozu po-

řizují organizace zahraničního obchodu zpravidla s odběratelskými orgány středního článku řízení, výjimečně s odběratelskými ústředními orgány.<sup>26)</sup>

[3] Organizace zahraničního obchodu předají protokoly pořizené podle odstavců 1 a 2 spolu se zprávou o zajištění vývozních a dovozních úkolů federálnímu ministerstvu zahraničního obchodu; dodavatelské a odběratelské orgány středního článku řízení předají tyto protokoly se zprávou nadřízeným ústředním orgánům. Ve zprávách musí být podrobněji osvětleno především zajištění závazků z dlouhodobých obchodních dohod, včetně závazků týkajících se specializace a kooperace a ostatních hospodářských závazků vůči zahraničí.

### ČÁST ČTVRTÁ

#### Dodávky pro vnitřní obchod

##### § 17

[1] V období přípravy směrnic projednají dodavatelské a odběratelské ústřední orgány základní proporce připravovaných úkolů a orientačních ukazatelů prováděcích státních plánů. Současně mohou dohodnout okruh dalších ukazatelů (sortimentních položek, popřípadě jejich skupin), které stanoví shodně po dodavatelské i odběratelské linii jako úkoly, popřípadě orientační ukazatele svých hospodářských plánů.

[2] Na základě rozpisu směrnic projednají odběratelské organizace s dodavatelskými organizacemi jak celkové objemy dodávek, tak jejich sortimentní skladbu, a to v hloubce a struktuře odpovídající

- a) připravovaným úkolům a orientačním ukazatelům státního plánu,<sup>27)</sup>
- b) připravovaným úkolům a orientačním ukazatelům hospodářských plánů, dohodnutých nadřízenými ústředními orgány,
- c) vzájemně dohodnuté nomenklatuře.

Současně se projednají i další důležité otázky dodavatelsko-odběratelských vztahů, jako vyjasnění požadavků a nabídek na nové druhy zboží a obměnu sortimentu (např. doplnění a obměny kolekcí), zvyšování kvality, zlepšení adjustace, spotřebitelského balení apod.

##### § 18

[1] Protokoly o výsledcích projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů<sup>28)</sup> musí obsahovat zá-

<sup>23)</sup> V návaznosti na postupy stanovené v části druhé, čtvrté a páté.

<sup>24)</sup> Rozumí se jak organizace, vůči nimž federální ministerstvo zahraničního obchodu vykonává působnost ústředního orgánu státní správy, tak ostatní organizace oprávněné k provádění zahraničně obchodní činnosti.

<sup>25)</sup> Obvykle v návaznosti na jednání o smlouvách o přípravě dodávek podle § 116 hospodářského zákoníku.

<sup>26)</sup> S nevýrobními resorty vyššími družstevními organizacemi apod.

<sup>27)</sup> Rozumí se včetně všech dalších v úvahu přicházejících položek podle jednotných metodických pokynů, příloha D.

<sup>28)</sup> Ve spojitosti s jednáním o uzavření smluv o přípravě dodávek u vybraných položek podle vyhl. č. 140/1970 Sb.

věry v hloubce a strukturu podle § 17 odst. 2. Protokoly musí navazovat na příslušné formuláře jednotných metodických pokynů.<sup>29)</sup>

(2) Dodavatelské a odběratelské orgány středního článku řízení, a obdobně též organizace řízení přímo ústředními orgány, pokud souhrnné protokoly, obsahující celkový přehled výsledků jednání jim podřízených organizací i jednání vlastních a transformují je do příslušných formulářů podle jednotných metodických pokynů, popřípadě resortních dodatků k nim. Tyto formuláře, doložené protokoly v případech rozporů, předloží svým nadřízeným ústředním orgánům, a to se zprávou, obsahující příslušný komentář; přitom uvedou přehled rozporů, které je nutno rozhodnout na úrovni centrálního řízení spolu s návrhem na řešení.

(3) Dodavatelsko-odběratelské vztahy se jednají na všech stupních řízení důsledně v odběratelském členění podle republik z hlediska určení dodávek.

## ČÁST PÁTÁ

### Ostatní dodávky

#### § 19

(1) Dodavatelsko-odběratelské vztahy u ostatních dodávek, zejména dodávek pro výrobu, kompletaci a údržbu (dále jen „ostatní dodávky“) se projednávají diferencovaně s ohledem na povahu výrobků, o které jde (výrobky hromadné, velkosériové, malosériové, nestandardní — kusové, stavební práce, náhradní díly), zejména s ohledem na výrobní a dodávkové cykly a stabilitu vztahů a se zvláštním zřetelem na zabezpečení úkolů prováděcích státních plánů. Při projednávání dodávek souborů strojů a zařízení pro vyšší dodavatele se postupuje přiměřeně též podle části druhé, popřípadě třetí.

(2) U vybraných výrobků,<sup>30)</sup> jejichž bilance jsou součástí prováděcích státních plánů, projednávají dodavatelsko-odběratelské vztahy s příslušnými dodavatelskými organizacemi všechny odběratelské organizace, které mají povinnost předkládat v návrzích svých hospodářských plánů údaje o spotřebě.<sup>31)</sup>

(3) U ostatních výrobků,<sup>32)</sup> jejichž bilance jsou součástí prováděcích státních plánů, projednávají dodavatelsko-odběratelské vztahy odběratelské organizace s příslušnými dodavatelskými organizacemi ve všech případech, kdy jde o výrobky rozhodující pro zajištění jejich plánovaných úkolů, zejména připravovaných úkolů prováděcích státních plánů.

(4) Obdobně jako v případech podle odstavce 3 se postupuje i při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů u dalších výrobků.

(5) Dodavatelsko-odběratelské vztahy v případech podle odstavců 3 a 4 se mohou projednávat též mezi orgány středního článku řízení, pokud se na tom dohodnou.

#### § 20

(1) Výsledky projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů v případech podle § 19 odst. 2 a 3 se po dodavatelské linii promítnou do příslušných návrhů bilancí a podrobněji se osvětlí v komentáři k nim, v němž se zejména zaujme stanovisko k nedořešeným rozporům a navrhne se další postup. Po odběratelské linii budou výsledky projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů vyjádřeny v příslušném formuláři jednotných metodických pokynů<sup>33)</sup> a v komentáři k němu podrobněji osvětleny, obdobně jako v předchozím případě.

(2) Výsledky projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů v případech podle § 19 odst. 4 se po dodavatelské i odběratelské linii promítají do návrhů hospodářských plánů zúčastněných organizací s tím, že případné rozpory se řeší jednáním příslušných orgánů středního článku řízení.

(3) Protokoly o projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů u ostatních dodávek organizace pokud možno v případech, stanoví-li tak ve vzájemné dohodě i nadřízené orgány.

## ČÁST ŠESTÁ

### Závěrečná ustanovení

#### § 21

(1) Úkoly plánu se rozumějí úkoly plánu uložené podle § 23 odst. 1, popř. § 27 odst. 1 zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování, zejména závazné úkoly a závazné limity. Přípravovanými úkoly prováděcích státních, popřípadě hospodářských plánů se pro účely této vyhlášky rozumějí úkoly směrnic.

(2) Ustanovení této vyhlášky platí přiměřeně i pro dodavatelsko-odběratelské vztahy v procesu tvorby a zajišťování střednědobých (pětiletých) státních a hospodářských plánů.

(3) Ústřední orgány mohou ve vzájemné dohodě vydat podrobnější pokyny upravující postupy podřízených orgánů středního článku řízení a organizací při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů, a to s ohledem na zvláštní podmínky jednotlivých hospodářských odvětví a úseků. Pokud

<sup>29)</sup> Zejména na form. VO-3.

<sup>30)</sup> Podle jednotných metodických pokynů, příloha D, symbol X.

<sup>31)</sup> Podle jednotných metodických pokynů, příloha D, sloupec 12.

<sup>32)</sup> Podle jednotných metodických pokynů, příloha D, symbol Y.

<sup>33)</sup> Formulář MTZ-2 a dílčí specializované formuláře.



se tyto podrobnější pokyny odchýlí od úpravy provedené touto vyhláškou, je k jejich vydání zapotřebí souhlasu Státní plánovací komise. Jinak ústřední orgány o vydání pokynů Státní plánovací

komisi pouze informují; ústřední orgány republik informují též příslušné plánovací komise republik.

(4) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Náměstek předsedy:

Ing. Hvorecký v. r.

### 34

#### VYHLÁŠKA

ministerstva financí Slovenské socialistické republiky

ze dne 9. června 1972,

kterou se mění vyhláška ministerstva financí č. 25/1964 Sb., k provedení zákona o notářských poplatcích

Ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky v dohodě s ministerstvem spravedlnosti Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 36 odst. 1 zákona č. 24/1964 Sb., o notářských poplatcích:

#### Čl. 1

Vyhláška ministerstva financí č. 25/1964 Sb., k provedení zákona o notářských poplatcích, se mění takto:

§ 3 zní:

„§ 3

#### Osvobození od poplatků

Od poplatku za úkony jsou osvobozeny československý stát, rozpočtové organizace, příspěvkové organizace, státní fondy a úkony týkající se převodu majetku na socialistické organizace.“

#### Čl. 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Míšeje v. r.

## 35

## VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

ze dne 16. června 1972

## o ochraně vod před znečišťováním ropnými látkami

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a ostatními zúčastněnými ústředními orgány České socialistické republiky stanoví podle § 38 odst. 2 zákona č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, ve znění zákona č. 12/1959 Sb.:

## Základní pojmy

## § 1

Ropnými látkami se rozumějí pro účely této vyhlášky uhlovodíky a jejich směsi, zejména benzin, benzen a jeho deriváty, motorová nafta, petrolej, letecký petrolej, topný olej a dále též dehtový olej; za ropné látky se nepovažují látky o viskozitě, přesahující při teplotě 50 °C 100 cSt.

## § 2

Ropnou havárií se rozumí událost při provozu nebo užívání zařízení, v nichž se ropné látky zachycují, uchovávají, zpracovávají nebo dopravují, při níž dochází k úniku těchto látek ze zmíněných zařízení. O ropnou havárii však nejde, pokud vzhledem k nepatrnému množství ropných látek a místu úniku je bezpečně vyloučeno nebezpečí vniknutí uniklých látek do vod povrchových nebo podzemních.

## § 3

Uživatelem ropných látek je každý, kdo je používá, těží, skladuje, zpracovává, dopravuje, nebo s nimi jinak nakládá.

## § 4

## Předcházení haváriím

(1) Každý uživatel ropných látek je povinen:

a) učinit včas za účelem ochrany vod všechna přiměřená opatření k předcházení vzniku ropných havárií, zejména

1. umísťovat zařízení, v nichž se používají, zachycují, skladují, zpracovávají nebo dopravují ropné látky tak, aby čistota vod nebyla ohrožena,

2. brát zřetel na ochranu vod před ropnými látkami při jakékoliv investiční činnosti a při její přípravě,

3. pro zachycování, těžení, skladování, zpracovávání a dopravu ropných látek používat zařízení vhodných i z hlediska ochrany vod,

4. pravidelně přezkušovat těsnost potrubí a nádrží, jichž se používá při uskladňování nebo dopravě ropných látek a na základě zjištěných závad provádět včas opravy tak, aby nedošlo k haváriím,

b) v případech, ve kterých jde o užívání ropných látek ve větším rozsahu, popřípadě ve kterých je s jejich užíváním spojeno zvýšené nebezpečí ohrožení čistoty vod,

1. vypracovat plán opatření pro případ ropné havárie a předložit jej ke schválení okresnímu národnímu výboru,

2. připravit speciální přístroje a prostředky k ochraně před ropnými haváriemi a k jejich zneškodnění,

3. odborně vyškolit své pracovníky k předcházení a k zneškodnění ropných havárií,

4. vést záznamy o opatřeních prováděných k předcházení haváriím.

Vzniknou-li pochybnosti, zda jde o případy uvedené pod písmenem b), rozhodne okresní národní výbor.

(2) Uživatelé ropných látek jsou povinni při provádění opatření k předcházení haváriím dbát pokynů vodo hospodářských orgánů, Státní vodo hospodářské inspekce a orgánů hygienické služby a oznamovat jim bezodkladně jejich splnění.

## § 5

## Zneškodnění havárií

(1) Uživatel ropných látek, u něhož došlo k ropné havárii, je povinen učinit bezprostřední i následná opatření k zneškodnění havárie.

[<sup>2</sup>] Bezprostřední opatření jsou zejména:

- a) bezodkladné ohlášení havárie příslušnému okresnímu národnímu výboru, nebo nejbližšímu místnímu národnímu výboru, popř. orgánu Veřejné bezpečnosti,\*]
- b) co nejrychlejší odstranění příčin havárie,
- c) zabránění nepříznivým následkům havárie nebo alespoň jejich zmírnění tak, aby byly co nejmenší.

[<sup>3</sup>] Následná opatření jsou především:

- a) zneškodnění uniklých ropných látek,
- b) sledování jakosti ohrožené podzemní vody, je-li nebezpečí průniku ropných látek do země,
- c) uvedení místa zasaženého ropnou havárií pokud možno do původního stavu,
- d) sepsání zápisu o havárii a o provedených opatřeních a jeho předložení okresnímu národnímu výboru.

[<sup>4</sup>] Při provádění opatření podle odstavce 2 a 3 řídí se uživatel ropy pokyny příslušného národního výboru.

#### Úkoly vodohospodářských a jiných orgánů

##### § 6

[<sup>1</sup>] Okresní národní výbory v rámci péče o čistotu povrchových a podzemních vod podle zákona o vodním hospodářství\*\*]) zejména schvalují plány pro případ ropné havárie, předložené uživateli ropných látek, vyhodnocují provedená opatření z hlediska účinné ochrany čistoty vod a dozírají na plnění povinností, které mají uživatelé ropných látek podle této vyhlášky, nebo které jim byly podle ní uloženy. Jestliže uživatelé ropných látek nedbají jejich pokynů, udělených jim podle § 4

odst. 2 nebo § 5 odst. 4, uloží jim potřebná opatření k nápravě\*\*\*]) rozhodnutím vydaným podle správního řádu.

[<sup>2</sup>] Okresní národní výbory vypracují ve spolupráci se Státní vodohospodářskou inspekcí, s orgány hygienické služby a veřejnými požárními útvary, popř. s dalšími orgány, plán opatření pro případ ropné havárie v okrese a koordinují provádění těchto opatření.

[<sup>3</sup>] Krajské národní výbory usměrňují vypracování plánu opatření podle odstavce 2 z hlediska ochrany čistoty vod v kraji.

##### § 7

[<sup>1</sup>] Okresní národní výbory ve spolupráci s ostatními dotčenými orgány vyhledávají a určují místa, kde mají být uniklé ropné látky a látky jimi kontaminované spáleny, popř. jinak zneškodněny nebo uloženy a dozírají na správu skládek z hlediska ochrany čistoty vod. Skládky se vyznačují v plánu opatření pro případ ropné havárie v okrese.†)

[<sup>2</sup>] Státní vodohospodářská inspekce kontroluje v zájmu péče o ochranu vod před znečišťováním ropnými látkami opatření, provedená nebo uložená podle této vyhlášky

[<sup>3</sup>] Veřejné požární útvary spolupůsobí podle svých technických možností při zabraňování nebo zmírňování nepříznivých důsledků havárie.

##### § 8

#### Závěrečné ustanovení

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1972.

Ministr

Ing. Hrušík v. r.

\*) Ohlášení havárie podle tohoto ustanovení nenahrazuje oznámení havárie podle § 11 vyhlášky Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 152/1969 Sb., o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení pracovních nehod.

\*\*) § 18 odst. 1 č. 5 zák. č. 11/1955 Sb. ve znění zák. č. 12/1959 Sb.

\*\*\*)) § 12 odst. 3 zák. č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, ve znění zák. č. 12/1959 Sb.

†) § 16 vyhlášky ministerstva zdravotnictví č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek.

## 36

## VYHLÁŠKA

ministerstva financí České socialistické republiky

ze dne 19. června 1972

o místním poplatku ze psů

Ministerstvo financí České socialistické republiky stanoví podle § 2 odstavce 1 zákona č. 82/1952 Sb., o místních poplatcích:

## § 1

(<sup>1</sup>) Místní (městské, obvodní) národní výbory (dále jen „národní výbory“) vybírají poplatek ze psů.

(<sup>2</sup>) Poplatek spravuje národní výbor, v jehož obvodu má držitel psa trvalé bydliště.

## § 2

Z čeho se poplatek platí a kdo jej platí

(<sup>1</sup>) Poplatek se platí ze psů starších než 8 měsíců.

(<sup>2</sup>) Poplatek platí držitel (chovatel) psa. Za držitele všech psů chovaných v domácnosti\* se považuje uživatel bytu. Při přechodném pobytu v obvodu jiného národního výboru, trvajícím déle než 15 dnů, je poplatník povinen na výzvu prokázat, že zaplatil poplatek (jeho splatnou část) národnímu výboru svého trvalého bydliště.

## § 3

Sazba poplatku

(<sup>1</sup>) Poplatek činí za psa ročně 120,— Kčs, pokud nebude upraven podle odstavce 3.

(<sup>2</sup>) V Praze, Brně, Ostravě a Plzni činí poplatek ročně 400,— Kčs, pokud nebude zvýšen podle odstavce 3.

(<sup>3</sup>) V obcích s počtem obyvatel méně než 6000 může národní výbor sazbu poplatku snížit, nejvýše však na částku 30,— Kčs. Vyžaduje-li to obecní zájem, může národní výbor, který poplatek spravuje, v obcích s počtem obyvatel

a) do 25 000 zvýšit sazbu poplatku až na 400,— Kčs,

b) více než 25 000 a v lázeňských místech zvýšit sazbu poplatku až na 1000,— Kčs za jednoho psa a až na 1500,— Kčs za druhého a každého dalšího psa.

(<sup>4</sup>) Národní výbor může zvýšit poplatek podle odstavce 3 buď v celém svém obvodu nebo pouze v některých jeho částech.

## § 4

Osvobození a úlevy

(<sup>1</sup>) Poplatek se neplatí ze psů, kteří patří:

- a) národním výborům a jiným rozpočtovým organizacím,
- b) Svazu pro spolupráci s armádou, Českému mysliveckému svazu a Českému červenému kříži,
- c) osobám slepým a bezmocným, mají-li průkazku ZTP-P; osvobození přísluší jen pro psa, kterého tyto osoby potřebují k doprovázení nebo ochraně,
- d) pracovníkům státních orgánů i pracovníkům zemědělských a lesních podniků, jestliže náklad na živění psů hradí převážně státní správa, státní socialistická organizace nebo družstvo a držitel psa předloží o tom jejich potvrzení do 15. února každého roku,
- e) příslušníkům ozbrojených sborů (počítajíc v to také ochrannou stráž);\*\* osvobození však přísluší jen pro psy, o kterých se prokáže osvědčením příslušného orgánu, že jsou určeni k výcviku nebo že se jich užívá ke služebním účelům; osvobození přísluší též chovatelům psů chovaných pro potřeby ozbrojených složek,
- f) držitelům psů chovaných výhradně k vědeckým účelům a v zoologických zahradách,
- g) osobám, které podle mezinárodního práva požívají výsady a imunity, za předpokladu, že tyto osoby nejsou československými státními občany a vzájemnost je zaručena.

\* § 115 občanského zákoníka.

\*\* § 20 a 21 zákona č. 23/1962 Sb., o myslivosti, a § 18 a 19 zákona č. 102/1963 Sb., o rybářství.

(2) Osvobození a úlevy podle odstavce 1 musí držitel psa uplatnit a podmínky prokázat každoročně do 15. února.

(2) Ze zvláštních důvodů, zejména z důvodu obecného zájmu, může národní výbor povolit snížení poplatku nebo stanovit osvobození od poplatku pro jiné orgány nebo organizace než v předcházejících ustanoveních uvedené, nebo učinit vhodné opatření ke zmírnění tvrdosti, zejména může snížit sazbu poplatku za psy hlídací. Rovněž může v jednotlivých případech na žádost držitele přiznat osvobození od poplatku nebo povolit slevu, zejména v sociálních případech.

(4) Osvobození od poplatku nebo snížení poplatku zaniká, zanikne-li důvod, pro který snížení nebo osvobození bylo povoleno.

### § 5

(1) Vznikne-li poplatková povinnost během roku, platí se poplatek počínajíc prvním měsícem následujícím po dni, kdy poplatková povinnost vznikla, poplatek za měsíce zbývající do konce běžného roku se platí poměrnou částkou ročního poplatku, nejméně však 10,— Kčs.

(2) Zanikne-li poplatková povinnost během roku, zaniká povinnost platit poplatek uplynutím měsíce, ve kterém to bylo oznámeno národnímu výboru. Poměrná část zaplaceného poplatku se na žádost vrátí, činí-li více než 10,— Kčs.

### § 6

(1) Poplatník je povinen podat vždy k 1. 1. běžného roku do 15. ledna přiznání k poplatku týkající se všech psů v domácnosti chovaných, i když poplatku nepodléhají; u těchto je nutné uvést důvod osvobození od poplatku. Přiznání se podává u národního výboru na předepsaném tiskopise.

(2) Vlastník (správce) domu je povinen ohlásit písemně národnímu výboru do 15. ledna podle stavu k 1. lednu běžného roku na předepsaném tiskopise všechny psy v domě chované, i když poplatku nepodléhají.

(3) Poplatník je povinen ohlásit písemně orgánu národního výboru do 15 dnů každou skutečnost, která má za následek vznik povinnosti platit poplatek nebo která má vliv na výši poplatku.

(4) Neohlásí-li poplatník skutečnosti uvedené v předchozím odstavci, zvýší národní výbor poplatek splatný v běžném roce o 50 %.

### § 7

#### Splatnost poplatku

(1) Poplatník je povinen zaplatit poplatek bez vyměření předem, a to:

- a) nečiní-li více než 120,— Kčs ročně, nejpozději do 15. února každého roku,
- b) nečiní-li více než 400,— Kčs ročně, ve dvou stejných splátkách, vždy nejpozději do 15. února a 15. srpna každého roku,
- c) činí-li více než 400,— Kčs ročně, ve čtyřech stejných splátkách, vždy nejpozději do 15. února, 15. května, 15. srpna a 15. listopadu každého roku.

(2) Vznikne-li poplatková povinnost během roku, platí se poplatek (jeho splatná část) do 15. dne prvního měsíce, od kterého se má poplatek platit (§ 5 odstavec 1). Splatnost poplatku není dotčena podáním žádosti za osvobození od poplatku nebo snížení poplatku.

### § 8

(1) Nebyl-li poplatek zaplacen vůbec nebo správnou částkou, vyměří se nedoplatek platebním výměrem; splatnost poplatku podle § 7 není tím dotčena.

(2) Nebyl-li poplatek zaplacen včas nebo správnou částkou, může být zvýšen až o 10 % z částky včas nezaplacené.

### § 9

Národní výbor vydá držitelům psů za náhradu známku pro psy, a to i pro ty, pro které přísluší nebo bylo povoleno osvobození od poplatku; na známce musí být vyznačeno jméno obce a evidenční číslo psa. Držitelé psů jsou pak povinni zajistit, aby psi známku skutečně nosili.

### § 10

Poplatek se platí na účet národního výboru, který jej spravuje. Je-li to podle okolností vhodnější, lze jej platit také v hotovosti přímo národnímu výboru.

### § 11

(1) Poplatek nelze vyměřit a vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, v němž se poplatek (dodatek) stal splatným, anebo v němž národní výbor mohl poplatek (dodatek) vyměřit.

(2) Je-li proveden úkon k vyměření nebo vymáhání poplatku, běží promlčecí lhůta znovu od konce kalendářního roku, v němž byl poplatník o tomto úkonu uvědoměn.

### § 12

#### Mízení

Pro mízení ve věcech poplatku ze psů platí předpisy o mízení ve věcech daní a poplatků.\*)

\*) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení, a vyhláška ministerstva financí č. 16/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků.

## § 13

**Přechodná ustanovení**

(<sup>1</sup>) Držitelé psů, jejichž psi jsou v evidenci národních výborů ke dni účinnosti této vyhlášky, budou po dobu 6 měsíců ode dne účinnosti vyhlášky platit poplatek ze psů podle dosavadních sazeb.\*]

(<sup>2</sup>) Držitelům psa, kteří jsou důchodci a jejichž pes byl v evidenci národních výborů ke dni 1. ledna 1972, stanoví národní výbor poplatek nejvýše částkou 400,— Kčs.

## § 14

**Zrušovací ustanovení**

Zrušují se ustanovení § 3 až 11 vyhlášky ministerstva financí č. 161/1960 Sb., kterou se zrušují některé místní poplatky a upravují předpisy o místním poplatku ze psů, a § 15 vyhlášky ministerstva financí č. 67/1966 Sb., o místních poplatcích.

## § 15

**Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1972.

**Ministr:**

Ing. Lér, CSc. v. r.

\*] Vyhláška ministerstva financí č. 161/1960 Sb., kterou se zrušují některé místní poplatky a upravují předpisy o místním poplatku ze psů.

## **OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ**

**Vláda Slovenské socialistické republiky**

určila svým usnesením č. 238 z 31. května 1972 podle § 46 odst. 1 ve spojení s § 48 zákona č. 20/1968 Sb., o péči o zdraví lidu, **ochranná pásma a ochranná opatření pro přírodní léčivé zdroje lázeňského místa Bojnice.**

Dokumenty (textová část a mapy) o ochranných pásmech jsou uloženy a lze do nich nahlédnout na místních národních výborech v Briešti, Jasenově, Kamenci pod Vtáčnikom, Kamiance, Kľačanoch, Kľačňe, Kocuranech, Koši, Lazanech, Lehotě pod Vtáčnikom, Malinové, Nedožerech-Brezanoch, Nováčich, Nitrianském Pravne, Opatovcích n. Nitrou, Pravenci, Poleriace, Poľuvsí, Porubě, Rudně, Sebedraží, Slovenském Pravne, Šutovcích, Tužině a Zemianských Kostolanech, na městských národních výborech v Bojnicih a Prievidzi, na okresních národních výborech v Martině, Prievidzi a Žiaru n. Hronom, na Středoslovenském krajském národním výboru v Banské Bystrici, na Obvodním báňském úřadu v Prievidzi, Slovenském báňském úřadu v Bratislavě, Slovenském geologickém úřadu v Bratislavě, ministerstvu lesního a vodního hospodářství SSR, ministerstvu zdravotnictví SSR a federálním ministerstvu paliv a energetiky.

Ustanovení o ochranných pásmech lázeňského místa Bojnice nabývají účinnosti dnem 1. července 1972.

Usnesení vlády SSR č. 238 z 31. května 1972 o ochranných pásmech a ochranných opatřeních pro přírodní léčivé zdroje lázeňského místa Bojnice je uveřejněno v Ústředním věstníku Slovenské socialistické republiky v částce 9, ročník 1972 a lze do něj nahlédnout na Středoslovenském krajském národním výboru v Banské Bystrici a ministerstvu lesního a vodního hospodářství SSR.

**Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky**

vydalo v dohodě s příslušnými ústředními orgány s účinností od 1. července 1971 podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos z 23. 6. 1971 č. Z-7500/1971-B/2 o platových poměrech zdravotnických pracovníků.**

Tímto výnosem se zrušují:

- a) závazné opatření č. 4/1969 Věstníku MZd SSR, kterým se mění výnos ministerstva zdravotnictví z 31. 3. 1967 č. PM-612 23.3.1967 o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků;
- b) závazné opatření č. 3/1969 Věstníku MZd SSR o odměňování zdravotnických pracovníků za pracovní pohotovost;
- c) závazné opatření č. 4/1970 Věstníku MZd SSR o míře pracovního vytížení v lékárnách;
- d) pokyny ministerstva zdravotnictví SSR z 9. 12. 1969 č. Z-12 717/1969-B/2 a z 22. 3. 1971 č. Z 3601/1971 B/2 o mzdovém zvýhodnění zdravotnických pracovníků, kteří pracují v místech se specifickými pracovními podmínkami. Příloha pokynů zůstává nadále v platnosti.

V Slovenské socialistické republice současně pozbývají platnosti:

- a) výnos ministerstva zdravotnictví č. 19/1967 Věstníku MZd o úpravě platových poměrů odborných pracovníků zdravotnických zařízení;
- b) článek V odst. 3 směrnic č. 5/1968 Věstníku MZd k provedení některých ustanovení zákoníku práce o pracovní době, práci přesčas, pracovní pohotovosti a vedlejší činnosti;
- c) výnos pověřenectva zdravotnictví č. PM-06-40 943/1954 o úpravě odměňování logopedických asistentů v poradnách pro nápravu vad řeči;
- d) výnos pověřenectva zdravotnictví č. PM-06/1308/1954-dův o úpravě odměňování psychologů v krajských ústavech národního zdraví.

Výnos je publikován jako závazné opatření č. 11/1971 Věstníku MZd SSR v částce 8—10/1971.

Do tohoto výnosu lze nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, odborech zdravotnictví KNV, odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

## Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo ve smyslu usnesení vlády SSR č. 366 z 27. října 1971 v dohodě se Slovenskou radou odborových svazů, Slovenským odborovým svazem pracovníků zdravotnictví a ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 21 odst. 3, § 22 odst. 2 a § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1968 Sb., o péči o zdraví lidu, § 51 odst. 3 zákona č. 54/1958 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, k provedení § 30 a 72 vyhlášky č. 42/1968 Sb., o poskytování léčebně-preventivní péče, směrnice z 15. prosince 1971 č. Z 10 839/1971 B/1, kterými se mění a doplňují směrnice ministerstva zdravotnictví SSR č. Z 7709/1970-B/1 z 15. května 1970 o posuzování zdravotní způsobilosti k práci (závazné opatření č. 17/1970 Věstníku MZD SSR), registrované v částce 24/1970 Sb.

Směrnice stanoví, kdo a jak vykonává dozor nad dodržováním léčebného režimu práce neschopnými.

Směrnice jsou uveřejněny v částce 4/1972 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do nich nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, odborech zdravotnictví KNV, odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

## Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1968 Sb., o péči o zdraví lidu, a ve smyslu ustanovení § 8 odst. 2 vyhlášky ministerstva zdravotnictví č. 47/1968 Sb., o pohřebnictví, v dohodě s ministerstvem spravedlnosti SSR a Generální prokuraturou SSR směrnice z 13. dubna 1972 č. Z-1694/1972-B/1 o změně podmínek pro mimořádné případy odnímání tkání a orgánů z těl mrtvých.

Těmito směrnici se mění ustanovení oddílu I bodu 4 směrnice č. 5/1968 Věstníku ministerstva zdravotnictví o podmínkách pro mimořádné případy odnímání tkání a orgánů z těl mrtvých. Změna je v tom, že odnímání orgánů budou moci vykonávat kromě výzkumných ústavů též další zařízení léčebně-preventivní péče za určených podmínek.

Směrnice jsou uveřejněny v částce 6—7/1972 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do nich nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, odborech zdravotnictví KNV, odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

## Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 22 odst. 2 zákona č. 20/1968 Sb., o péči o zdraví lidu, v dohodě s federálními ministerstvy národní obrany a vnitra, s ministerstvem školství SSR a ostatními zúčastněnými ústředními orgány Směrnice ze dne 14. dubna 1972 č. Z-1480/1972-B/1 o povinném preventivním rentgenovém vyšetření.

Směrnice stanoví, u kterých osob a kdy se provádí preventivní rentgenové vyšetření hrudních orgánů, kyčelních kloubů, zápěstí a kostí ruky.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. června 1972; jsou uveřejněny v částce 6—7/1972 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do nich nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, odborech zdravotnictví KNV, odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

## Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 27 zákona č. 20/1968 Sb., o péči o zdraví lidu, směrnice ze dne 14. dubna 1972 č. Z-4582/1972-B/1 o provádění sterilizace.

Směrnice stanoví, za jakých podmínek a u koho je možno sterilizaci provést, kdo a jak o tomto výkonu rozhoduje. Přílohu těchto směrnic tvoří seznam indikací, které mohou být důvodem k provedení sterilizace.

Směrnici se zrušují směrnice ministerstva zdravotnictví č. 29/1966 Věstníku ministerstva zdravotnictví, registrované v částce 40/1966 Sb.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. července 1972; jsou uveřejněny v částce 6—7/1972 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do nich nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, odborech zdravotnictví KNV, odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.